

EPÄREILUA!

Miksi ainoastaan Efraim oli auttamassa?

Gretchen Picklesimer Kinney
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Nigeriassa.

Ephraim juoksi niin lujaa kuin ikinä pystyi. Hänen sydämensä sykki kiivaasti. Jokainen askel lennätti ilmaan pölypilven. Hän ojensi kätensä. Hän oli aivan lähellä!

"Hippa!" Ephraim sanoi, kun hän kosketti veljeään Uchenna käsivarteen.

"Efraim! Uchenna!" äiti huusi ovelta. "Aika tulla sisään. Meillä on vielä paljon tehtävää."

"Joo joo, äiti", Efraim sanoi. Hän ja Uchenna menivät sisään.

Tänään oli heidän pikkusiskonsa Johannan syntymäpäivä. Heille oli tulossa vieraita Johannan syntymäpäiväaterialelle. Tekemistä oli paljon.

Efraim auttoi äitiä valmistamaan Johannan syntymäpäiväkakun.

Hän auttoi mielellään äitiä keittiössä. Varsinkin kun he leipoivat kakkua.

Ephraim katsoi veljeään ja siskoaan. Uchenna siivosi uutterasti kotia. Mutta Johanna ei auttanut yhtään. Hän vain luki kirjaa.

"Miksei Johanna auta?" Ephraim kysyi sekoittaessaan kakkutaikinaa.

"Tänään on Johannan syntymäpäivä", äiti sanoi. "Me tehdään

kaikki hänen työnsä hänen puolestaan."

"Mutta se on epäreilua! Ei Johanna auttaisi minua, jos minulla olisi syntymäpäivä." Ephraim tunsu suuttuvansa. Hän sekoitti taikinaa kiivaammin, ja taikinaa roiskui hänen kasvoilleen. Silloin Ephraim virnisti. Hän sai ajatuksen. Hän laittaisi Johannan lupaamaan, että tämä auttaisi häntä hänen syntymäpäivänään. Ellei Johanna lupaisi, niin Ephraimkaan ei auttaisi tänään! Silloin se olisi reilua.

Hän kertoi äidille suunnitelmastaan. Mutta äiti ei vaikuttanut kovinkaan iloiselta siitä.

"Muista ajatella, mitä Jeesus tekisi", hän sanoi.

Ephraim ajatteli Jeesusta. Jeesus auttoi muita, mutta Hän ei pyytänyt vastapalvelusta. Ephraim tiesi, että Jeesus halusi hänen palvelevan muita kuten Jeesus.

"Varmaan Jeesus haluaisi minun auttavan Johannaa ilman että panisin häntä lupaamaan minulle mitään", Ephraim sanoi.

"Sitä minäkin", äiti sanoi. Äiti auttoi Ephraimia kaatamaan kakkutaikinan vuokaan.

Äiti laittoi kakun uuniin. Sitten Ephraim auttoi äitiä valmistamaan lihapiirakan päivälliseksi. Ephraim oli innoissaan siitä, että saisi lihapiirakkaa.

Ephraim näki, ettei Uchenna siivonnut enää. Hän oli pelaamassa Johannan kanssa.

Ephraim alkoi jälleen suuttua. Miksi ainoastaan hän oli auttamassa? Ehkä hänen pitäisi saada kaksi palaa lihapiirakkaa. Eikä Johannan ja Uchennan pitäisi saada yhtään! Se olisi reilua.

Mutta sitten Ephraim ajatteli jälleen Jeesusta. *Jeesus haluaa meidän kaikkien saavan palan*, hän ajatteli.

Ephraim auttoi äitiä saamaan päivällisen valmiiksi. Hän auttoi jopa pyytämättä pöydän kattamisessa. Hänestä tuntui paljon onnellisemmalta. Hän tiesi, että Pyhä Henki kertoi hänelle, että hän oli tehnyt oikean valinnan.

Kun he kaikki istuutuivat syömään, he lauloivat Johannalle syntymäpäivälaulun. Ephraim laului niin kuuluvasti kuin pystyi.

Äiti leikkasi lihapiirakan, ja Ephraim ojensi kätensä napatakseen nopeasti palan. Mutta sitten hän pysähtyi.

"Sinä voit saada ensimmäisen palan", hän sanoi Johannalle. "Hyvää syntymäpäivää!" ●

KUVITUS COREY EGBERT